Karl May na jevišti

Karl May: Vinnetou. Hra o 6 obrazech. Zdramatisovali dr. H. Bimmler a K. L. Körner. Přeložil J. Havel. Režie: F. Filipovský. Po prvé provedeno souborem Uranie v Městském divadle 13. března.

K oblíbené četbě našich klukovských let patřívaly »mayovky«, jak jsme si zvykli nazývat obsáhlé romány Karl Maye, které nás vedly od písečných savan amerických přes arabskou poušť až do róklin balkánských. Kara ben Nemsi i Old Shatterhand byli našimi přáteli a jejich pestrá dobrodružství jsme si promítali do svých klukovských her. Tehdy ovšem nás na těchto knížkách zajímaly jen ručnice se stříbrnými hřebíky a nepřátelské skalpy a pomíjeli jsme etické jádro v nich uložené, které zdůraznila kritika vlastně teprve loni, připomínajíc sté výročí narození spisovatele, jehož životní osudy jsou také románem pro sebe. A tak dnes je nám Karl May sympatický nejen romantikou lovců medvědů, tajuplných cizinců v Arabii i v zemi Škipetarské, ale i tendencemi o vítězství dobra a vlídného lidského srdce i křesťanského odpouštění těm, kdož zlo činí.

Nebylo špatným nápadem zdramatisovat snad nejpopulárnější knihu Mayovu o »rudém gentlemanu« — jako kluci jsme to četli, jak se to píše — Winnetouovi. Dva němečtí autoři se o to pokusili s poměrným zdarem a uvedli na scénu všechny příběhy přátelské peripetie Old Shatterhanda a mladistvého Indiána. Jaká to pastva pro klukovské oči, tolik indiánských per, slavná medvědobijka — ručnice a hlavně střelba — jen se kouří!

F. Filipovský dal hře realistickou režii, ač bychom byli snad snesli trochu skreslení do grotesky klukovských snů. Ale i takto si přišli páni kluci na své, když viděli statečného Winnetoua, kterého pěkně a důstojně hraje K. Houska a jemu po boku Old Shatterhanda, jemuž dal A. Zíb, dobře známý z rozhlasu, veškerou potřebnou čestnost. Indiánovu sestru, půvabnou Nšo-Či hraje vkusně M. Kautská, jeho vznešeného otce ve výrazné masce sympaticky V. Plachý-Tůma. Dvojici přátel plešatého Sama Hawkinse a krakonošovského Dicka Stona zahráli s patřičným humorem F. Klika a L. Řezníček. B. Vilský byl krvežížnivým náčelníkem Tanguou, A. Melíšková důstojnou tetou Emou a K. Kastner vykreslil plasticky svého padoucha Snatera.

jwg.